

Antidogma - Konfucius: az örökifjú klasszikus

2011 április 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az európaiakban halványulni látszik az a tudatlanságukból fakadó önelégült képzet, hogy ők a világ közepe. Ebből a torz hitből következtek az azt hitték, hiszik, hogy mindig mindent ők tudnak a legjobban. Minden jó, igaz és szép tőlük származik, ők a kultúra, az egyetlen értelmes civilizáció.

Ők tehát a mérce. Ezért mindig, mindent hozzájuk kell viszonyítani. Minden egyéb reakciós, maradi és elutasítandó, legfeljebb csak néprajzi kuriózumként érdekes. Ez az alig kétszáz éves, bár jóval régebbi eredetű európai rögeszme mára a semmivé foszlott, mert ismét rájöhettünk arra, hogy világunk igazi történelmét valójában Kína és India írta és írja, az elmúlt kétszáz évet nem számítva. Tehát ők az igazi mérce. Európának vagy Amerikának pedig ebben az egész történetben szinte csak lábjegyzetnyi a szerepe.

Szemünk előtt zajló fejlemények jelenleg éppen e történelmi valóságot helyezik vissza jogaiba. Tehát semmi különös, rendhagyó nem történik napjainkban. Mindössze a világtörténetben áll helyre az eredeti rend, a rangsor.

Állítólag Napóleon mondta, hogy „hagyjuk aludni Kínát, mert addig jó az európaiaknak, amíg Kína alszik”. Ez az intés kétszáz évig igaz is volt a nyugati civilizáció képviselőinek. Az elmúlt alig negyven év viszont pontosan a felébredésről szól. Szemünk láttára Kína villámgyorsan magához tért, és helye s jogai tudomásulvételét követeli a környezetétől.

Az egész folyamat a múlt század hetvenes éveiben indult Kissinger „ping-pong diplomáciájával”, és mára már a NATO és Oroszország leplezetlen szövetségévé alakult a világ igazi ura, Kína ellen. Mert az iszlám elleni amerikai hisztéria csak részben szól Irán ellen. Amerika – jogosan – mindenekelőtt Kínától retteg. A „haladás zászlóvivőinek” e hatalmi megrendülése bennünket is helyünk, szükségleteink, kényszereink, igényeink újragondolására kell készítenie.

Kína látványos felemelkedése nem egyszer?en csak gazdasági meger?södés, bár e tény a leglátványosabb és leginkább nyilvánvaló mindenki számára. Kína gazdasági felemelkedésével elindult dinamikus kulturális terjeszkedése is. Az emberek és a nemzetek pedig mindig szívesen idomulnak a nagyhoz, a gy?zteshez, a sikereshez – tehát a példamutatóhoz. Különösen, ha nem érznek semmilyen küls? kényszert. Nem úgy, mint az amerikai hegemonia vagy az egykori szovjet szuperhatalmiság esetében, amely nem utolsósorban kulturálisan is terjeszkedett és hatott. Ugyanezt látjuk most a felemelked? Kína esetében is.

Téves azt állítani, hogy a mai Kína kommunista állam, legalábbis ahogy mi azt tapasztalatainkból gondoljuk. Hogy nem plurális demokrácia? És akkor mi van? Ma már nincs is abban a helyzetben a Nyugat, hogy megmondja, kinek mi a jó, vagy hogy kellene élnie annak a népnek, amely el akarja nyerni a kultúra e zsandárjainak a dicséretét. Legyen ez újra minden nemzet belügye. Tanulni való nekünk, hogy Kína minden kínait nemzeti programja részének tekint. Minden kínainak szerepe, kötelessége van nemzete felemelkedésében. Manapság tehát legfeljebb csak a jelmezeiben kommunista állam Kína.

Teng Hsziao-ping fellépése óta visszatalált önmagához, a legalább négy-ötezer éves kínai úthoz. Amit magyar viszonylatban mindig tiltanak, ócsárolnak a „felvilágosultak”. Kína Mao kulturális forradalmár tébolyát minden különösebb megrázkódtatás nélkül visszacserélte Konfucius évezredes bölcsességére. A világ pedig ennek hatásaként lelkében, szellemében kínaiasodni és ezzel együtt nemzetiesülni fog. A kínai szellem?l idegen eszmei áramlatok, a kozmopolitizmus minden válfaja pedig visszavonulóban lesznek.

Jó példa erre az idei Nobel-békedíj körüli hercehurca, melynek során Kína jogosan és eredményesen védte nemzeti érdekeit a „világgal” szemben, az idegen beavatkozás ellen. Ehhez persze egy olyan hatalomra van szükség, amelyiket nem lehet zsarolni.

A világmegváltó internacionalista diktátumok dolgát Kína már a pusztta létével is alaposan megnehezíti. A nem kínai emberek gondolkodása, a sajtó, a média, a m?vészetek is majd átveszik azt, ami Kínából a legfontosabb. És ez minden nemzetnek egyaránt el?nyös. Vagyis Kína visszaáll arra a pontra, amelyen mindig is tudta, hitte és érezte magát. Újra ? lesz a Mennyei Birodalom, a Közép Birodalma – ahogy önmagát nevezi. Vagyis Kína néhány éven belül az egész világ számára újra mérték lesz.

Ez minket is figyelmeztet az új „nemzetközi” irányvonalra és tennivalóinkra. Ezzel számunkra egyedülálló lehetőség nyílik meg, amellyel egyetlen európai állam sem versenyezhet. Kevesen figyeltek még fel arra a tényre, hogy napjainkban a Budapesten m?köd? kínai kulturális központ szerepét játszó Konfucius Intézet keretében mintegy háromezer magyar tanul kínaiul. És hatalmas a túljelentkezés. A hamarosan megnyíló még további 5-6 intézet hazánkban néhány év alatt vélhet?leg több tízezer kínaiul tudó és a kínai világgal, kultúrával rokonszenvez?, azt ismer?, tisztel? embert képez ki, akiknek a tevékenysége az élet minden területén nyilván érz?dni fog társadalmunkban. Vagyis olyanok lesznek a kínai szellem irányába nyitottak és vélhet?leg befolyásosak, akik számtalan szakmában fognak országunk szellemi, gazdasági életében szerepet játszani.

Amit csak ér?sít Kína napról napra érezhet?, szinte kézzel fogható ér?södése, befolyása. Ez a régi-új er? most könyörtelenül átalakítja a világot és benne minket is. Érteni kell tehát a világ új urait. Hiszen akár tetszik, akár nem, hozzájuk kell majd igazodnunk, nem az EU-hoz, amely amúgy is szétes?ben van. A kínai jogi felfogás is követelni fogja jogait, ami mindenekel?tt abban fog jelentkezni, hogy a „nemzetközi jogot” is befolyásolni fogja.

Mindjárt jegyezzük meg, hogy nemsokára Konfucius igazi bestseller-szerz? lesz nálunk, ha még ma nem lenne az. E kétezer-ötyszáz éve (i. e. 551–479) élt bölcs kis beszélget?s könyve, amely legfeljebb harmada az Újszövetségnek, családra, hazafiságra, munkára, kötelességtudatra tanítja a kínaiakat – vagyis mindenféle fantazmagóriák helyett a normális életre. Kína példája pedig azt mutatja, hogy a normalitás viszi el?re a nemzeteket. Mi pedig ismerjük fel nemzeti érdekeinket, álljunk egyszer végre a normalitást képvisel? gy?ztes mellé.

Bognár József, demokrata

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
